

tota superficie præbeant. Hoc ferunt Pemelium, Gaiūmque, Cleonymo Spartiatæ insidiosæ esse, verum deprehensos, examinatosque à Tarquinii supplicio affectos. In Diomedæa insula maris Adriatici, ferunt templum quoddam & admirandum, & religione sacrum, ab aubus in circulum obsideris, magnitudine vasis rostris, & prælongis, & turgidis. Qui Græcis quidem accedentibus quietem agant, certum Barbaris, qui accolunt, venientibus, subvolant, ac pedibus, rostrisque capita eorum lacerant, inflatisque multis vulneribus interimant. Fabulanter has quondam ex sociis Diomedis exiisse, circa que eam insulam facto naufragio, dum amississe ab Aeneo gentium illarum rege dolo necatum. In Ombriis insulis aient pecora annis singulis ternos partus edere, terramque multiplicem serenibus frumento reddere. Sed & mulieres fecundas vehementer, ut qua raro vnos, sed plerunque geminos, aut ternos erintur. In Electridis insulis maris Adriatici sinu duæ statuæ recumbentes videntur, ad formam priscam elaboratae, stannea altera, altera verò ærea, Dædali opus, ut existimatur, monumentumque rerum iis temporibus gestarum, quibus ipse Minoa ex Sicilia, Cretaque fugiens, ad hæc loca appulit. Insula ab Eridano preterlabente effusa traduntur. Præterea & lacus iuxta flumen est, aqua calida feruens, tum odorem adeò exhalans fetidum, ut & armentis aquandis inutilis sit, & aues etiam supervolantes necet. In hunc & Phæthona fulmine idum delapsum fabulantur incolæ. Ambitus est in circulum haud minor ducendorum stadiorum. Tum populi arbores in eo frequentes. Vnde (quod vocamus) electrum distillat, gummi simile, eò quod ad instar lapidis indurescat. Collectum autem ab incolis in Græciam deportatur. In has ergo insulas deuenisse Dædalum, occupassique ferunt, & imaginem in vna suam, in altera Icari filij constituisse. Verum soluentibus iam Græcis, Argosque excidentibus, Dædali statuam velut fuga sibi consulentem, in Icarum insulam miraculo-se abiisse.

λειτρον. οἱ δὲ λέγοντος ὅμοιον ἐπὶ κύματι, διὰ τὸ δισοκληρίωδης αἰσθανεῖ λίθον, καὶ συλλεγόμνυον τῶν τοῦ ἔγχωρίων διαφέροδηματος εἰς τὸν Εὐλυταῖς. εἰς ταῦτας οὖν ταῖς νήσοις Δαιδαλὸν φασιν ἀπεῖν, καὶ καταχόντα αὐτας, αἰσθανεῖν εἰς μιᾶς αἰγαῖς πλινθεῖν εἰνόντα, καὶ πλινθεῖν τὸ κοῦ Ιηράρου εἰς τὴν ἑτέραν. ὑσεργον δὲ διπλαύσασθαι Πελασγῶν τοῦ ἐπιπέδου τῶν Αρρητοῖς, φυγεῖν τὸν Δαιδαλον, καὶ ἀφικεῖσθαι εἰς Γκρεγον τὴν νήσον.